

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie prócz niedziel i dni pojątkowych. — Numer popołudniowy codziennie oprócz niedziel i świąt.

Table with 4 columns: Prenumerata w Krakowie, w Austro-Węgrzech, w Niemczech, w innych państwach. Rows show quarterly and annual rates for different regions.

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy“ w Krakowie. Nr. rach. post. Kasy Ososny. 857.484.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcji i Administracji Nr 41, dla rozmów zamiejscowych 1872. — Reklamów nadsyłanych Redakcja nie wraza. We Lwowie sprzedawcą numerów są 6 halary: w Biuro dzienników A. Oleszewskiego ulica Kilińskiego 2 i w Biuro Płohy, ulica Karłowicza 5.

Cena numeru 4 hal., z przesyłką pocztową 6 hal.

NOWA REFORMA

NUMER PORANNY

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie przesyłki pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ w Krakowie. — Główna redakcja w Krakowie. — Agencja J. Hoppasa i A. Salomonowicza, ul. Słowackiego 2. — Handel St. Karłowicza, Sukiennice, Handel Fiałki i Turka, ul. Słowackiego 2. — Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Włocławska 9. — W Przemysku Krug. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnobrzegu M. Roskoc. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), I. Wollstein 6. — M. Dukas Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — E. Messe (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollstein). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, Rue Rougemont 14. Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drebmem piętym (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 15 h. — Nadeślane po 60 h. od wiersza za każdy raz. — Skopie publikacji po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 hal. Zaliczki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cykularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 3 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

„Gioconda“ znaleziona?

(Telegr. „N. Reformy“).

Paryż, 27 sierpnia. Władze policyjne zaprzętały w powódz braku dowodów śledzenia dwóch niemieckich włóczęgów Ehrlicha i Kosty, których podejrzewano o kradzież „Giocondy“.

Obecnie trafiono na pierwszy, poważniejszy ślad sprawców kradzieży „Giocondy“, wiadomości do Belgii.

Paryż, 27 sierpnia. „Petit Parisien“ donosi, że „Giocondę“ znaleziono w Gandawie u pewnego handlarza starożytności. Potwierdzenia tej wiadomości dotąd nie ma.

Paryż, 27 sierpnia. Jeden z paryskich dziennikarzy zwrócił się do dwóch słynnych w Paryżu włóczęgów zapytaniem, co się dzieje z „Giocondą“.

Władze policyjne zaprzętały w powódz braku dowodów śledzenia dwóch niemieckich włóczęgów Ehrlicha i Kosty, których podejrzewano o kradzież „Giocondy“.

Obecnie trafiono na pierwszy, poważniejszy ślad sprawców kradzieży „Giocondy“, wiadomości do Belgii.

Paryż, 27 sierpnia. „Petit Parisien“ donosi, że „Giocondę“ znaleziono w Gandawie u pewnego handlarza starożytności. Potwierdzenia tej wiadomości dotąd nie ma.

Paryż, 27 sierpnia. Jeden z paryskich dziennikarzy zwrócił się do dwóch słynnych w Paryżu włóczęgów zapytaniem, co się dzieje z „Giocondą“.

Władze policyjne zaprzętały w powódz braku dowodów śledzenia dwóch niemieckich włóczęgów Ehrlicha i Kosty, których podejrzewano o kradzież „Giocondy“.

Obecnie trafiono na pierwszy, poważniejszy ślad sprawców kradzieży „Giocondy“, wiadomości do Belgii.

Paryż, 27 sierpnia. „Petit Parisien“ donosi, że „Giocondę“ znaleziono w Gandawie u pewnego handlarza starożytności. Potwierdzenia tej wiadomości dotąd nie ma.

Paryż, 27 sierpnia. Jeden z paryskich dziennikarzy zwrócił się do dwóch słynnych w Paryżu włóczęgów zapytaniem, co się dzieje z „Giocondą“.

Władze policyjne zaprzętały w powódz braku dowodów śledzenia dwóch niemieckich włóczęgów Ehrlicha i Kosty, których podejrzewano o kradzież „Giocondy“.

Obecnie trafiono na pierwszy, poważniejszy ślad sprawców kradzieży „Giocondy“, wiadomości do Belgii.

Paryż, 27 sierpnia. „Petit Parisien“ donosi, że „Giocondę“ znaleziono w Gandawie u pewnego handlarza starożytności. Potwierdzenia tej wiadomości dotąd nie ma.

Paryż, 27 sierpnia. Jeden z paryskich dziennikarzy zwrócił się do dwóch słynnych w Paryżu włóczęgów zapytaniem, co się dzieje z „Giocondą“.

Władze policyjne zaprzętały w powódz braku dowodów śledzenia dwóch niemieckich włóczęgów Ehrlicha i Kosty, których podejrzewano o kradzież „Giocondy“.

Obecnie trafiono na pierwszy, poważniejszy ślad sprawców kradzieży „Giocondy“, wiadomości do Belgii.

Paryż, 27 sierpnia. „Petit Parisien“ donosi, że „Giocondę“ znaleziono w Gandawie u pewnego handlarza starożytności. Potwierdzenia tej wiadomości dotąd nie ma.

Paryż, 27 sierpnia. Jeden z paryskich dziennikarzy zwrócił się do dwóch słynnych w Paryżu włóczęgów zapytaniem, co się dzieje z „Giocondą“.

Władze policyjne zaprzętały w powódz braku dowodów śledzenia dwóch niemieckich włóczęgów Ehrlicha i Kosty, których podejrzewano o kradzież „Giocondy“.

Obecnie trafiono na pierwszy, poważniejszy ślad sprawców kradzieży „Giocondy“, wiadomości do Belgii.

Paryż, 27 sierpnia. „Petit Parisien“ donosi, że „Giocondę“ znaleziono w Gandawie u pewnego handlarza starożytności. Potwierdzenia tej wiadomości dotąd nie ma.

Paryż, 27 sierpnia. Jeden z paryskich dziennikarzy zwrócił się do dwóch słynnych w Paryżu włóczęgów zapytaniem, co się dzieje z „Giocondą“.

Kongres maryjański w Przemysku.

(Telefonem).

Przemysł, 27 sierpnia. Obrady kongresu rozpoczęły się wczoraj o godzinie 5 po południu w obrzynie sali ujeżdżalni wojskowej, zapelnionej po brzegi wyborną inteligencją, duchowieństwem, mieszkańcami Przemysła i wielu osobami, przybyłymi ze wszystkich stron kraju przy udziale przedstawicieli sodalicy, Towarzystw poznańskich i warszawskich i stowarzyszeń robotniczych z Westfalii.

Zauważaliśmy wszystkich biskupów galicyjskich, państwa namiestnikową, marszałka krajowego Badeniego, wiceprezydenta Grodzickiego w zastępstwie namiestnika Bobrzyńskiego, Stanisława hr. Tarnowskiego, Witolda ks. Czartoryskiego, Zdzisława hr. Tarnowskiego, komendanta załogi przemyskiej generała Collarda, burmistrza Przemysła Dolńskiego, posłów Czakowskiego, Kozłowskiego, Jędrzejowicza, Staryńskiego, Pawła ks. Sapieha, szambelana Koponkę, redaktora Jaske Chojńskiego, Kazimierza Laskowskiego, ks. redaktora Pawelskiego, ks. Rostworowskiego, superiора O. Sopusza, dra Maksymiliana Thuliego, dyr. Rychlika i wielu innych.

Zagait zgromadzenie ks. biskup Pelczar, przedstawiając, dlaczego wybrano Przemysł jako miejsce kongresu. Zyczenie mowcy, wyrażone na kongresie lwowskim, aby drugi kongres odbył się w Warszawie albo w Poznaniu, niestety, dzisiaj spełnionem być nie może.

Omówiwszy następnie znaczenie religii dla narodu polskiego, zaznaczył mowca, że ataki wrógów kończą się nieraz zwycięstwem, bo „katolicy rozszczępią się na walki partyjne, są bojajliwi i „świąteczni“, t. j. przybierają religię tylko jakby od święta, od parady“.

W kraju — zakończył mowca — wiele rozterki i rozbięcia na obozy. Co jest tego powodem i jak temu zaradzić, są to zadania kongresu. Jak dążyć do koncentracji i wciągnięcia do pracy wszystkich katolików, nad tem potrzeba się zastanowić i wreszcie należy wezwać do boju, bo już wreszcie czas wystąpić otwarcie przeciw tym, którzy walczą z nami i chcą nas pognać“.

Io przemówieniu bisk. Pelczara nastąpiły wybory prezydium. Prezesem honorowym wybrany został Stan. hr. Tarnowski, prezesem kierującym Wład. ks. Sapieha, wiceprezesami pp. Thulie, Laskowski, Jędrzejowicz, Gorayski, ks. Godlewski, namiestnikowa Bobrzyńska, ks. Czartoryska, ks. Kotula, Lubeki, ks. Schmyd, ks. Rostworowski, ks. Pomak, Wład. Żuruk i p. Starowiejski.

Imieniem własnym i Sejmu, który od czasu ery konstytucyjnej stał wiernie przy wierze i Kościele katolickim i działał zawsze w tym kierunku, powitał zebranie marszałek krajowy hr. Badeni.

Imieniem miasta Przemysła powitał kongres burmistrz dr Dolński, imieniem uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Czerkawski, imieniem Warszawy ks. Godlewski, poczem mówił dr Lubeki, reprezentant robotników z Westfalii i inni. Przemówienia zakończyły się o godz. 8 wieczorem.

Ustępstwo dla Słowaków.

(Tel. „N. Reformy“).

Budapeszt. Ministerstwo oświaty zezwoliło na zaprowadzenie w seminarjach nauczycielskich w komitatach słowackich nauki języka słowackiego. Dotychczas rozporządzenie ma się niebawem pojawić.

Zamordowanie 5 osób.

(Telegr. „N. Reformy“).

Groskarben (Hesya). 27-letni Wilhelm Gunderlach, który przed rokiem zbiegł był do Anglii, powrócił onegdaj do domu swego tościa w Rendel. Gunderlach zastrzelił wczoraj rano tościa, teściową, zoną swą i szwagrowa. Mordercę znaleziono w pobliżu Rendel w polu. Odebrał on sobie życie wystrzałem w usta.

Cholera i dżuma.

(Telegr. „N. Reformy“).

Budapeszt. (Węg. B. kor.). Na przedmieściu Nowy Pesz w fabryce wyrobów liniowych Weinera zachorował wczoraj robotnik wśród objawów podejrzanych o cholere.

Wiedeń. Departament sanitarny ministerstwa spraw wewnętrznych donosi, że w Tryescie, gdzie od 11 sierpnia nie było wypadku cholery, zaszedł wczoraj, 26 b. m., świeży wypadek cholery, zawleczonej z Albanii.

Salonika. Wśród rezerwistów z Anatolii, którzy jechali z Kosowa do Saloniki, wydarzyło się 15 wypadków cholery.

Uralsk. (Pek. ag. tel.) W oddaleniu 10 wiorst od pierwszego ogniska dżumy stwierdzono dżumę. Dotąd zmarło 6 osób, a dwie są chore.

Walka Hiszpanów z Marokańczykami.

(Tel. „N. Reformy“).

Madryt. Według doniesień z Melilli, przyszło nad rzeką Kers do krwawej potyczki między wojskiem hiszpańskim a Marokańczykami. Ostrzeż żołnierzy hiszpańskich zginęło, wielu zostało rannych. Straty Marokańczyków mają być bardzo wielkie. Nad Kers wstali Hiszpanie znaczne posiłki.

Katastrofa automobilowa.

(Tel. „N. Reformy“).

New Castle. Koło Conselt wjechał na drzewo omnibus motorowy z powodu zepsucia się steru. Automobil zupełnie zniszczony. Z 33 pasażerów 10 zginęło, a kilku odniosło rany.

Pożary.

(Telegr. „N. Reformy“).

Berno. Główny budynek fabryczny trzypiętrowy fabryki sukna firmy Löw i Beer spalił się. Zniszczony liczne zapasy i maszyny. — O godz. 11 wieczorem ogień ugaszono. Przyczyna wybuchu pożaru nie jest znana.

London. (B. Reuters). W Aidin, stolicy wilaletu tego samego nazwiska w Malej Azji, spaliło się 800 domów. 10 ludzi zginęło.

Katastrofy na morzu.

(Telegr. „N. Reformy“).

Rijeka. Okręt „Szeget“, należący do Towar. „Adria“, który wioził z dalmatyjskich manewrów 500 ludzi z oficerami i koźmi do Rijeki, na jechał koło Porto Re na skałę. Na telegraficzne wezwanie wysłano 4 okręty na pomoc. Parowiec „Szeget“ sam się oswoodził i przybył wczoraj rano do Rijeki, nie odniosłszy wcale szwanku.

Nowy Jork. — Parowiec „Alice“ zatonał na wodach Nicaraguy. Połowa załogi utonęła.

Telegramy

z dnia 27 sierpnia.

Praga. Ks. Thun udał się dziś do Karlsbadu, gdzie weźmie udział w odsłonięciu pomnika cesarza; w niedzielę uda się ks. Thun do Ischlu i w środę będzie przyjęty przez cesarza na audyencyj. Do Pragi ma wrócić namiestnik 8 września. Dnia 12 września oczekują w Pradze przybycia prezydenta ministrów bar. Gautscha, który zabawi tam jeden dzień.

Z Sejmu węglarskiego.

Budapeszt. Wczorajsze posiedzenie Sejmu węgierskiego wypełnił imienne głosowanie oraz dyskusja nad interpelacjami. Następnę posiedzenie odbędzie się w niedzielę, a na porządek dzienny 20 imiennych głosowań, a następnie dalszy ciąg dyskusji nad przedłożeniami wojskowymi.

Wydalenie 500 robotników.

Rijeka. 500 robotników, zajętych przy rozszerzeniu warsztatu „Danubius“, którzy zastrajkowali, wydalono wczoraj po południu.

Sytuacja spokojniejsza.

London. Premie ubezpieczenia na wypadek wojny w Towarzystwie „Lloyd“ potaniały o kilka procent. Wskazuje to, iż opinia w Anglii uważa położenie zagraniczne za korzystniejszą.

Kongres esperantystów.

Anwey. Przyszłoroczny zjazd esperantystów odbędzie się w Krakowie. Polscy członkowie kongresu esperantystów przyjęli tę wiadomość z entuzjazmem.

Olary gór.

Medyan. W pobliżu Alessandrii znaleziono w rozpadlinie skalnej poręcznika Bedini i 4-ch żołnierzy ciężko rannych. Oddział ten, podczas patroli w górach spadł w przepaść.

Flota rosyjska w Trapezundzie.

Konstantynopol. Dywizja floty rosyjskiej składająca się z dwóch krążowników i czterech łodzi torpedowych, zawinęła do Trapezundu.

Wybuch magazynu.

Nowy Jork. „Sun“ donosi z Limon, że podczas wybuchu w magazynie garnizonowym w San Jose zginęło 5 żołnierzy i 10 osób cywilnych. Szkoda jest znaczna.

Ruch strajkowy w Ameryce.

Paducah. (Kentucky). 90 proc. służby kolei centralnej w Illinois postanowiło we wtorek zastrajkować, gdyby Towarzystwo nie uznało Związku kolejarzy.

Straszna zemsta łupownika.

„Russk. Słowo“ donosi z Uralska:

W d. 19 b. m. około godziny 7 wieczór w różnych miejscach, ale przez jednego i tego samego osobnika zabici zostali dwaj miejscowi przedsiębiorcy, Benjaminowicz i Ch. Bielostocki.

Pierwszy miał fabryczkę sztucznych wód mineralnych i przedstawicielstwo browaru astrańskiego i jako tako pchał biedę, będąc obciążony dużą rodziną. Drugi był dostawcą szpiatki, miał już dorosłe dzieci i utrzymywał tylko syna kalekę.

Zabójcą ich jest policmajster miejscowy Michał Iwanowicz Liwkin.

Szczegóły zbrodni ustaloue w śledztwie, budzą grozę czynizmem, z jakim zbrodniarz dokonał morderstwa.

Liwkin podjechał doróżką pod dom Bielostockiego i spotkałszy w kramie jego młodszego syna, zapytał:

— Czy jest w domu Chaim Bielostocki? Kiedy mu odpowiedziano, że jest w domu, rzekł, aby Bielostockiego doń zawołano.

Liwkina poproszono, aby wszedł do mieszkania. Idąc tam, Liwkin spotkał córkę Bielostockiego i powtórzył swoje pytanie:

— Czy jest w domu Bielostocki? Otrzymałszy potwierdzenie, odpowiedź, raz jeszcze prosił, aby zawołał do niego Bielostockiego. Znowu go poproszono, aby wszedł do mieszkania.

Przywitałszy się, Liwkin na zaproszenie, aby usiadł, powiedział, iż nie przyjechał po to, żeby siedzieć i, wyjąwszy szybko brązowy, dał do Bielostockiego, mierząc wprost, pięć strzałów. Jedna kula trafiła w brzuch, druga — w usta, reszta w szczękę i czoło.

Skon nastąpił momentalnie. Liwkin z zimną krwią odwrócił się, wyszedł z podwórza i siadł do potoku, krzyknąwszy: „Pędź dalej przedzi!“ — a potem rzekł do woźnicy: „Zabitem jednego“.

Pojechał. Na ulicy spostrzegł Benjaminowicza, idącego do domu. Zawołał nań, wyskoczył z doróżki, chwycił Benjaminowicza lewą ręką za ramię, prawą zaś wyjął z kieszeni rewolwer i dał do Benjaminowicza dwa strzały.

Starzec na miejscu upadł, a policmajster siadł do doróżki i na odjeździe krzyknął: — Oto teraz prób więcej nie będzie on piś!

Jakaś kobieta rzuciła się do Benjaminowicza. Żył jeszcze. Ręce jego, trzęsąc się, drapały ziemię, a z ran tryskała krew.

Morderstw tych dopuścił się policmajster z zemsty za to, że wspomniany wyżej żydzi napisali nań skargę do prokuratora, zarzucając mu okropne zdradzenia, jakich się dopuszczał.

Kolonie dla pracownic.

Przez inicjatywę kilku energicznych jednostek weszła w Krakowie niedawno w życie instytucja, mająca wielkie znaczenie społeczne. Mamy na myśli kolonie dla pracownic, zatrudnionych w handlach, sklepach i instytucjach przemysłowych. Jak już donosiliśmy, komitet kolonij zdołał już w tym roku wysłać 12 dziewcząt, zatrudnionych w zakładach konfekcyj damskiej, w magazynach mody i handlach, następnę 12 pracownic z drukarni, fabryk tutek i fabryki cygar na wypoczynek do Jelesni. Idea odpoczynku wakacyjnego dla najbardziej upośledzonych pracownic, która w Anglii n. p. uważana jest za niedozwolną do normalnej pracy w ciągu roku i u nas w Krakowie trafiła na grunt podatny, a nawet wywołuje bardzo pocieszające objawy. I tak kiedy przed kilku tygodniami ogłoszono wyjazd pierwszej partii pracownic, p. Oborska z Mielca oświadczyła gotowość przyjęcia dwóch dziewcząt na sześciotygodniowy wypoczynek w swoim dworku. Oby ten szlachetny przykład wywołał naśladowców!

Nie trzeba wyluszczać pożytku, jaki przynosi te kolonie. Wystarczy wspomnieć, że pracownice przez cały rok zmuszone przebywać w niehygienicznych warsztatach i sklepach, a przez to wydane na łup gruźlicy, dzięki kilku tygodniom na świeżem powietrzu, wracają do pracy zdrowsze, bardziej odporne na działania niszczących gruźliczych bakterii, zdolniejsze do pracy, stowem, jakby odrodzone. — Świadczą o tem najlepiej listy, przesyłane przez kolonistki paniom komitetowym, listy, pełne wdzięczności i serdecznej podzięk. Gdyby tak dworki i dwory w Galicji zechciały na wakacje przyjmować bodaj po dwie pracownice, bodaj na dwa tygodnie, jakżeby się podniósł stan zdrowotny wśród rzesz dziewcząt-robotnic w miastach.

We wrześniu wyjedzie do kolonii w Jelesni trzecia partya pracownic z krakowskich zakładów przemysłowych i handlowych, jeżeli zbierze się odpowiedni fundusz. To też gorąco polecamy ofiarności publicznej ten cel naprawdę humanitarny i ze względów społecznych zasługujący na jak najszersze poparcie. Datki na wrześniową kolonij dla pracownic nadsyłać można pod adresem p. Maryi Ruszczyńskiej (ul. Garncarska 1. 1) lub do administracji „Nowej Reformy“, która chętnie pośredniczy w zbieraniu składek.

Kronika.

Kraków, niedziela 27 sierpnia.

Kalendarzyk kościelny: Sercu NMP. Józ. K.

Kalendarzyk astronomiczny: Wschód słońca o godz. 4 min. 49; zachód o godz. 6 m. 35; długość dnia godzin 13 min. 46.

Prognoza stacyi meteorologicznej w Wiedniu: Przeważnie pochmurne, od czasu do czasu opady, mało zmieniona pogoda, niepowie, później pogoda.

Teatr miejski imienia Słowackiego: wieczorem „Pawel I“.

Teatr ludowy w parku Krakowskim: po południu „Bartosz Głowacki“ i „Wóz Drzymały“ z prologiem; wieczorem „Teściowa onemiala“.

Salon Powszechnego Związku artystów malarzy i rzeźbiarzy (Mały Rynek 1. 6 I p.) od godz. 9—11 i od 3—6. Wstęp wolny.

Wystawa w Tow. sztuk pięknych otwarta od 11 do 4 po południu.

Wystawa etnograficzna otwarta od godz. 11 do 1 w południe przy ul. Studeckiej pod 17.

W niedzielę 28 sierpnia:

Kalendarzyk kościelny: Augustyna bwdk. i Juliana.

Kalendarzyk astronomiczny: Wschód słońca o godz. 4 min. 50, zachód o godz. 6 m. 33; długość dnia godzin 13 min. 43.

Teatr miejski imienia Słowackiego: „Wesoła“.

Teatr ludowy w parku Krakowskim: „Krowoderskie zuchy“.

Z teatru miejskiego. Pierwsze przedstawienie jesiennego sezonu ściganie wczoraj do teatru licząc publiczność, przeważnie zamiejscowa, która z żywym przejęciem walczyła się w przepiękny tok myśli „Nocy listopadowej“ Wyspiańskiego.

W przedstawieniu wzięli udział cały personel teatru łącznie z nowo pozyskanymi siłami.

Skutkiem zmian w obsadzie interpretacja „Nocy listopadowej“ sprawiała wrażenie nowego zespołu. Na czele jego wysuwała się postać W. ka. Konstantego w skupionej, pełnej siły i wyrazu grze p. Sosnowskiego. Występująca w roli Pallady p. Wielandówna grała z mocą i przejęciem się, traficznie doskonale w styl Wyspiańskiego. Piękny, dźwięczny głos, wyraźna dykta i inteligentne ujęcie roli dały świadectwo żywnemu talentowi, z którym mamy prawo wiązać poważne nadzieje.

Odkładając dla braku miejsca bliższe omówienie gry innych nowo uzyskanych sił na później, zaznaczymy, że przedstawienie wypadło składowo, miejscami artystycznie, dzięki starannej reżyserji i udziałowi dyr. Soskiego, który świetnie odtworzył rolę Satory.

Wystawa pozyskała cały szereg nowych dekoracji, a zastosowanie po raz pierwszy nowego rodzaju użyczo malarskiej plamy obrazowi rucha rewolucyjnego na starym mieście Warszawy.

Publiczność sztuk i wykonawców przyjmowała gorącymi oklaskami.

Pogrzeb ś. p. Henryka Schwarzera odbył się wczoraj po południu z domu żałoby przy ul. Grodzkiej, przy niezwykle liczny udział publiczności. Karawan, który wioził zwłoki na wieczny odpoczynek, odkryty był cały pięknymi wieńcami. Między innymi złożone były wieńce od Rady m. Krakowa, kongregacyi kłupieckiej, Kasy Oszczędności, Izby handlowej, Banku austro-węgierskiego, oraz od kilku firm zagranicznych.

Po wyniesieniu zwłok z domu żałoby, odspiewał chóór stow. kupców i młodzieży handlowej pieśń żałobną, poczem wiceprezydent dr Szarski pożegnał nieboszczyka imieniem Rady miejskiej oraz imieniem krak. kłupieckiej.

Po przemowie dra Szarskiego ruszył ogromny kondukt pogrzebowy, prowadzony przez ks. kanonika Krupńskiego, na cmentarz. Przed karawanem szedł „Sokół“ krakowski, Towarz. dobroczynności, Słow. katol. stróżów, i weterani z 1863 r. Latarnie ulic, któremi kondukt przechodził, były okryte czarną brepą.

Za karawanem postępowała rodzina zmarłego, a dalej Rada miejska z wicepr. Szarskim na czele, zastępcą delegata komisarz dr Mięsiowicz, reprezentacje kongregacyi kłupieckiej, Towarz. strzeleckiego, Towarz. kupców i młodzieży handlowej, różnych instytucji finansowych Izby handlowej i kupców we Lwowie, wreszcie tłum publiczności.

Trumnę złożono w grobie familijnym.

Ze spraw miejskich. W niedzielę o godz. 5 po południu odbędzie się posiedzenie sekcji III imieniem Rady miasta w sali obrad magistratu. Sekcja dokona imieniem Rady wyboru delegata do komisji wyborczej, mającej przeprowadzić wybory uzupełniające do Izby handlowej i przemysłowej, oraz załatwi trzy próby o pozwolenie na używanie herbu m. Krakowa.

Po załatwieniu powyższych spraw imieniem Rady miasta sekcja jako taka drugie posiedzenie, w którym załatwiła prośbę XX. Młynarzy o niezaprzeczenie się przeniesieniu do nowej klatki grantowej przywilejów tego zakonu.

We wtorek, t. j. 29 b. m. odbędzie się w sali obrad Rady miejskiej posiedzenie komisji apropracyjnej imieniem Rady miejskiej, na porządku dziennym sprawa ponownego podwyższenia cen mięsa.

Ruch automobilowy w Krakowie. Jak słychać, utworzona niedawno w Krakowie spółka automobilowa, na czele której stoją radca dr Twaróg i dr Praszcz, ma obecnie zamiar rozszerzyć ruch automobilowy w Krakowie. Spółka ta zamierza mianowicie w najbliższym czasie pociąć w ruch — oprócz kursującego już na wógorze Salwatora omnibusu — jeszcze dwa wielkie wozy (każdy na 28 osób) oraz kilka doróżek samochodowych. Omnibusy te kursować będą między Krakowem a koloniją urzędniczą na Zwierzycu, w dni świąteczne jeździć mają na Wólę, do Skaly Kmity i na Bielany, w dzień szaduszy na cmentarz.

Wobec niedostatecznej sieci tramwajowej w naszym mieście, wprowadzenie powyższego środka komunikacyjnego z pewnością okaże się dla publiczności korzystnym, a przedsiębiorstwom niawątpliwie ładne będzie przynosić dochody.

